

Opravdové zločiny.  
Dobrého dne vynčujeme.  
Tak děláš se srandu.  
Chápeš to, že já jsem tohle to chtěla říct.  
A to, že se sebe doplňujeme.  
Věte.  
To jsem dělá říct, tak já.  
Takže dobrý den.  
Dobry den.  
Tak je srbojem smát.  
Nesem vám noviny.  
Doodlajda.  
Doodlaj, doodlajda.  
Mám pro vás jednu takovou jako sranda informaci.  
Našťa by ne.  
Ale to sranda informaci zazní až o půlce.  
Půlce a nezapomněla se zapomnět i příběh pro nás.  
Doufám, že z ho nezapomněla se připravit.  
To je totiž den důvod, protože jsme tady to jsou furtniát.  
Srandičky.  
Já jsem tady od sranda informaci.  
Chychotání, ale příběh.  
Já jsem tady jenom od sranda informaci.  
Ty si prostě teď, jakože já tady budu zdravit sranda,  
až by sporovala třeba tady kalendářka mohou,  
že by sporovala třeba třeba třeba třeba třeba třeba ten kalendář.  
Já ti právě zkouším víš dneska.  
S Pánom Bohom.  
To je také, že s Pánom Bohom.  
No a dneska bude s Pánom Bohom,  
protože dáme já pánové prosytec.  
Třeba znamená, než je dneska prosytec,  
ale v našem policijením kalendáře je prosytec,  
tak zvaný december.  
Ale za chvílko prosytec bude obou dárky.  
A já jsem na něho moc těším.  
No chodím, že máš pro mě nějaké dárky.  
Já mám nakoupené dárky, normálně už srpnu.  
Já vyžadu spoustu krásných dárků.  
Samozřejmě a tak, no.  
Já už se vytáhnout zimní bundy,  
už jsem vám ptěhá říct,  
že mě to letní oblečení fakt nebaví.  
Všechno, ale stršně tepíme,

a já jako nevím,  
jsi jako teplejc než jako bývalo,  
alebo už prostě jsme v nějakým,  
jako stavu, kde to moc nefunguje.  
Já se značím popírat,  
to teplí počasí,  
a moc to někden, je, moje brížko krutí.  
Já myslel, že to byl nějaký zvok,  
kde to byl toho řádek.  
Nice, dobře.  
Takže kalendář odložený.  
Případu, máme tady prosynec  
a je třichov.  
Se koukáš, jak se to píše,  
protože já ke nevíš,  
kde to je většin,  
protože tady bym potestovala,  
mě bys měli do nějaké zeměpisní subděře.  
No jo, a hlavně na vodstvo  
a povidíčiska republiky,  
v tom jsem expert.  
Počkej, a slepá mapa?  
Vyčce, ale trá hrozný,  
že mě nedělá, mě by nedělá,  
když máš trá státy,  
tak i jako celý svět,  
tak jako státy to jako v pohodě ještě.  
Ale mě větší problém dělá to,  
když mi někdo řekne,  
ukaž berou na slepá mapě.  
Jakovým tak zhruba, ale...  
Tak to je konec.  
Ale ani jako slepá mapa trá,  
když ti někdo ukáže,  
tak to musíš vidět,  
kdyby tak jako poznat  
podle tvaru stále,  
to je hodně těžký.  
Myslím, že když máš  
jako slepou mapu trá Evropu,  
tak si myslím, že většinu  
bys jako byla skopná  
tam jako na solid.  
No tak možná itálii,

potný se říct.  
A u itálii je končí méle.  
Ale neptí to jsem někde,  
kde je tady...  
Je třechov.  
Takhle já se matorovala  
ze země pisu, to jsem álový.  
A dostala jsem čtyřků,  
a podle mě to byla jako  
v ochloupeček,  
že se za mě přeměla  
přísedicí.  
Ne, a to měla  
jako Afriku.  
Jo, takhle.  
Jaká mám úplně  
jsem nějaký nesmyslý,  
jako že...  
Jakou moje matoritní myslí,  
če něj celkově,  
jako tak to už jsme  
tady řečili nestětně krát,  
že ubece jako nevím,  
že mě třeba nezbavili  
své brávnosti, ale...  
Ale to se dobře  
byla tomatoritna na gameplu,  
tak to mě...  
To tě...  
A skláně.  
Já byte tak výzovou otázkou,  
jo, když jsme u toho.  
Já jsem...  
koukala na netflexu  
na nejnebezpečnější  
věznici světa se to mene.  
To zámené.  
Tam je ten chlapí,  
která a Rafał,  
kral, kral...  
12 leta,  
pak o teda sobě je.  
A tak dalepo.  
Příběh.

Já jsem to chtěla  
zpracovat k nám,  
ale ten příběh je tak krátký,  
že vlastně...  
Teď jsme řekli všechno.  
To příběh ho zavřeli  
za...  
taký alpasoné,  
to bylo zbrojené případně,  
kdo toho umřel.  
A on to neudělal  
a 12 let,  
a už jevenkům,  
takže to je vyskracé.  
Můj příběh dneská,  
to je můj příběh,  
takže doufám,  
že vás bavil.  
Ale...  
To čelej  
v Moldavsku,  
jestli pak znážel v tím jestlo.  
Moldavsko.  
Tak teď se schválně všichni  
zamyslete,  
protože to tady  
holku bude trvat te přemýšlej.  
A já můžu teda přečít...  
Můžu teda přečít kalendar.  
Můžu teda přečít kalendar.  
Takže vy přemýšlejte  
nad hlavním městem Moldavská  
a já se tady půjám do Je třichová.  
Rok 2.15.  
Od nejdele 20. prosince 2015  
je pohřešová na kláram Mazačová  
ročník 66,  
která bydlela v opci Je třichov  
v okrese náchod.  
Na posledy byla viděna při cestě  
ze svého bydliště do Bromová,  
odkutnila v plánu pokračovat  
hromadnou dopravou do Prahy  
s jednodenní zastávkou v Hradci Králové.

Od té doby osobi nepodal...  
Ne, Google to já tě vidím.  
Já to nekoukou.  
Já to mám takhle votevřený.  
No dobře.  
Já jí jde tam koukej.  
Aby ne Google'la tady Moldavsko.  
No, takže počkej.  
Na posledy byla viděna při cestě  
ze svého bydliště do Bromová,  
odkutnila v plánu pokračovat  
hromadnou dopravou do Prahy  
s jednodenní zastávkou v Hradci Králové.  
Od té doby osobi nepodal  
žádnou správu,  
mohla by se pohybovat  
ve společnosti bez domovců  
nebo uživatelů o mamných hlátek.  
Papis pohřešované.  
Výška 165 cm.  
Hubená postava černé oči,  
delší rovné vlasy,  
neupravené.  
Pohřešovaná pravděpodobně  
vypadá starší než na fotografii.  
Fotografii dáváme do videa  
tak jako v dětské.  
20. prosinen z 2015.  
Je Třichov.  
A já mám hulín.  
Ten bych 3. na mapě našla.  
Tam mám velice dobrou kamaráda.  
Já už bych to rozvářila.  
Ne, počkej.  
To je můj splužák z konzervatoře.  
Jak se mi neznam ho?  
Ne se radím.  
Tak tohle hneznám.  
A má rád kluky.  
Takže je to tak,  
jakože bez damať, když znamylo.  
Tak vpráto.  
Takže je to čistý.  
Takže, vražda.

Seniorky v rodiném domě 2012.  
V koncem listopadu 2012  
bylo v interiéru rodiného domku  
v hulíně okres skroměřš.  
Nalezeno tělo zemřelého  
osuma 60 leté...  
Takhle, to tělo bylo ženy.  
Zemřelé osuma 60 leté  
Erny Kolaříkové.  
Neznámý pachatelí napadl v domku  
v období od pátku 23. listopadu 2012  
do čtvrtka 29. listopadu 2012.  
Poškozená bedlela v domě sama.  
Neznámý pachatelí zavražděl  
opakovanými údery a dušením.  
Krstě, pané.  
Tedže 23. listopadu 2012 a hulín.  
Kdybyste někdo něco věděl,  
tak kalendář zavenáč pocerá  
jako policie České republiketyčka CZ.  
Tohle je poslední měsíc a doufajme,  
že se něco z toho chápeši.  
Ale jako je přice hrozný,  
když se zamyslíte nad tím,  
kolik jako těch nevyřešených případů  
tady jako je.  
Vy cady paní trhá zmizela, chápeš?  
No, mě na tom nejvězdi,  
že tady nejsou třeba v loupačky  
nebo nějaké pokusy,  
třeba ovraždu a napadení,  
ale tady jsou fakt jako šílené mordy,  
o kterých vůbec nemáme párů.  
Tady paní prsy zmizela v roce 2015.  
No.  
Takže 8 lety jako nikdo nevěděl.  
Hrozný.  
Jak musíš zmizet?  
Já prsy, jak můžete jako zmizet?  
Jeroufám, že paní utekla e v pořádku.  
Tak.  
Pamatojte si,  
předpoklalám, že všichni,  
i vy, co máte Instagram,

i vy, co máte Facebook,  
i vy, co máte TikTok.  
Já ti počtám ty věty.  
I vy, co jste prostě koukal na internet normalně,  
třeba na...  
Google se z nám novinky,  
jítme s všechny, to vyjmenujeme,  
aby jsme nikomu nestranili.  
Pamatete si  
tu fotku,  
šatů,  
kde se lidi dohadovali,  
jestli jsou modročerný  
a nebo bílozlatý, pokud jste slepí.  
Ano.  
Tyho, že jsou modročerný,  
ale některý to viděli,  
jako bílozlatý, to vyjmené.  
Já vám něco musím říct.  
Že si viděla bílozlatě,  
bo to v nepochybojeme ubec.  
No ne, počkejte,  
to není ale přča,  
a mě to bylo úplně zle.  
To je to už je strašně, strašně dávno.  
15 stopov nevyšlo, no.  
A já to viděla modře.  
Klasika, modročerný.  
Děcka vám ale přísahám,  
jak já vždycky říkám přísahám na Dantero,  
děcka na něj o přísahám,  
já jsem se na to koukala,  
ty to se někdo dílel,  
jako že já já pamatete si,  
já vidělám zlatý  
a ale už mi říkali,  
co modry,  
co zlatý,  
a já úplně co se to děje  
s mojej hemsférrou.  
To bude výtud.  
No tak pověd.  
Výtud.  
No.

Ty šaty,  
to je verál,  
celosvětové,  
všichni to prostě znali.  
Ale,  
za tím o šatama se skrývá příběh,  
kdy teda  
byla svatba,  
jo,  
a  
prostě máminka,  
ženicha,  
si právě koupila  
tyhle ty šaty,  
žení,  
kýr Johnson.

A  
ty šaty nakonec vyfotěla nějaká  
návštěmnice ty svarby,  
nejakovo,  
nebo prostě tam máminka,  
a takhle se z toho stál verál,  
že ona si je vzala na svarbu  
svýho syna.

Tím šatom se přezdívalo  
address  
the broke the internet,  
což se nedivíme.

No.

A  
zdíleli ty šaty,  
slavný lidi,  
jako že Kim Kardashian,  
Kanye West,  
Justin Bieber,  
Taylor Swift prostě  
dokonce  
ten  
manželský pár,  
ten kýr  
s tom manželkou  
byly v show  
Alan DeGeneres.  
Já byl šokoliv šatom takové.



Takže  
jako takový hezký  
kohlivudský příběh,  
počítka,  
já bych si přála,  
by mě zdírala Kim Kardashian,  
to by pro mě bylo  
tady jako maximum.  
Já prostě jsem natyka  
Kardashianky.

No tejno.

A  
střich  
proč je tenhle chlapu nás,  
proč vám vyprávím  
o těch šatách?  
No, to trošku tenu.

Takhle.

Pány obvinen.

Z 11 let jihodomá cihoná silí,  
který ho se dopoušel  
na svém manželce  
a vygradovalo to tím,  
že

prosím vás je teda obvinený  
z pokusu o vraždu.

Až tak?

Ano.

Měli je předlačitky zdi,  
křišel na něj  
škrtě ty

vyhrožovatý zabytím  
a měli ohrožovat nožem.

Když pak chtěla odet autem,  
tak on doběh k tomu autu  
chtěl, jakože

se dobíval se do toho auta

a

on na nějak zále okinko

a oni prostě ještě

vláknout skrsta okinko.

Měli izolovat od jejich přátel

sledovat

jako by jí po lohu

a  
měl kontrolovat  
i za co utrácí,  
kde utrácí a tak dál.  
Kde jste, pana?  
Takže chlapík prostě  
sice si ho máme  
jakou polaheský šaty, ale  
On je pěkný debil.  
On je pěkný debil.  
Debláho.  
Protože chlap,  
který mlátí ženu  
není nic jiné,  
než debil.  
Proto ne,  
to je jako žádná omluva,  
pánové.  
Takže tak.  
No, tebláho.  
Tak hlavně, aby jeho  
ženě bylo lípěnou.  
A já mám pro vás  
neská  
zmizení,  
jak už jsem říkala.  
Tak jste připravení?  
Jsme připravení.  
OK.  
A ready.  
Takže Ema Filipov.  
Nyní ménu.  
Ema se narodila v roce  
1986  
v Kanadě  
a cele svoje děství  
prožela ve městě Pert.  
Já kdy jsem to četla,  
tak jsem si myslela,  
že budeme voustaráli,  
protože tam je taky Pert,  
ale tady je taky Pert.  
Jo?  
Byla to normální holka,

rodiny zázemí, kamarádi,  
dodělala školu,  
nebylo tam vůbec něčpatně.  
A Ema byla  
taková  
krátkvní duše.  
Nazvala bych to takhle.  
Neměla ráda,  
když něco musela,  
nesnášela stereotypy,  
milovala přírodu.  
Já jsem trána konzervatu,  
které měla spoustu  
takových,  
měla systém  
a nechtěl jeť v nějakých  
těch kolejích,  
co my všichni jako máme.  
A ona byla jako celkem podobná.  
A vlastně ona ní nechtěla  
pracovat,  
ona si chtěla vydělávat  
jenom nějakou minimálním zduhla,  
by přežela,  
ale jenek by vlastně  
byla skopna říd v lese,  
a byla by šťastná.  
Byla takové  
hodně přírodní člověk,  
chodila ráda bosky,  
často utíkala z městá  
do přírody,  
kde jen tak sama se sebou  
dělingovala několik dní  
a mělovala prostě tu volnost.  
Byla taková neskorotitelná Emma,  
bychí nazvala. Každopádně,  
byla taky dobrodružná,  
dobrodružná pováha,  
a když ji bylo 25 let,  
tak se začala všimat toho,  
že její kamarádky  
už řeší svatby,  
děti, hypotéky a podobní věci,

ale ona tohle řešit nechtěla.  
Ona nebyla ani na vážný vztah,  
v děcku měla nějakých  
velkový známosti,  
protože ji to nebavilo.  
A tak si teda řekla,  
hele, nic je mi 25,  
já si ten život ještě pořádně užiju,  
a tím,  
že neměla  
už měla dokončenou školu,  
neměla žádnou práci respektive,  
nebudovala si žádnou kariéru  
a neměla žádný děti,  
tak si řekla, hele, proč ne,  
prostě pojedu. A tak zbedala  
batoch, a to do slova,  
a odletěla na druhou stranu  
Kanady do města Victoria.  
Já jsem se děvala, já na to vždycky ráda koukám  
na těch Google mapach, outmeto 44 hodin.  
Long way.  
Nejla tam teda, ale úplně na svlepo,  
ona ta Emma věděla,  
že tam, že její kamarádka,  
se kterou chodila na základku,  
znali se od dětví,  
tak ji napředstu kamušku skontaktovala,  
s tím, že hele já potřebuju nějakou změnu,  
přiletím za tebou, můžu u tebe bydle,  
tak kamuška, hele, super,  
spojně se uvidíme, tak tam přijela.  
Měla přítele a bydle lyspolu.  
Takže to bylo  
v garzonce.  
Jako,  
když by vám vás přijela kamarádka  
ze Španilská, tak ji bytujete,  
ale ne, asi třeba na půl roku,  
to už ceseš mít trošičku svého osobního prostoru,  
což oni taky chtěli,  
ale ta Emma, jak byla taková svobodomyšlna,  
taky to přišlo vůbec z divný,  
bydlela tam teda několik měsíců,

tak kamuška měla byt  
v takové hezké rezidenci, kde bylo  
tak bytů.  
A tím, že už tam ta Emma pak pústupem času s níma,  
žela celkem dlouho,  
tak si našla vlastní pronájem.  
Přesně v té rezidenci, ona si všimla,  
že tam někdo pronají má byt, tak si ho pronajila,  
to šlo teda o nějakou garzonku.  
A samozřejmě s tím říkáte,  
a kde brala peníze,  
tak samozřejmě chodila po různých brigádách,  
většinou někde  
po kavárnách, ale  
tím, že ona byla tak hrozně rozlítana  
a neměla ráda ty stereotypy,  
výtrná ta brigáda vydržela měsíc a půl  
a šla jinám. I to prostě nebavilo.  
Ona si tam, ja podle mě to se teprve  
přece zaučíš za ten měsíc.  
Já bych to po měsíci zvládla nosit kafe  
a ona pak pšu, a šla třeba děla do skladu  
a pak nebaví pšu, a šla dělá do kavárny,  
takže si tak přelétávala  
a  
tak,  
jo.  
Všem, jak jsem říkala, že si pronajila ten byteček,  
tak i ten ji omrzela,  
i tam už nechtěla žít  
a řekla ta rakámužce  
hele, bylo to tady super, rezidenci hezký  
ale já budu zase vodům dál  
a nestěhovala se  
ke kamaráče, která bydlela v jiné části města.  
Já si tam za svou ličku tak jako  
přiživela ukámojdý,  
ale nebyla tam moc dlouho  
a nakonec šla  
na punk bydlet do hotelu.  
Vždycká ten hotel, to je stršná serenta.  
Ten hotel se menuje  
Hotel 760.  
A o žádný luxus, která rozhodně nešlo

což ale k chápeme, pro ní  
nebylo, tady te materiální věci  
pro tu emu nebyly vůbec podstatný  
ale třeba jako čistota si myslím,  
že je důležitá, ať už se  
šlo svobodomyšlný člověk, nebo ne.  
A já zniši našla  
revídučka na internetu  
a je to hrozně vtipný.  
Tady je třeba, budu to tak jako přímočit,  
co tam napsala nějaká paní.  
Zůstali by tam jen zoufali lidé  
s nízkými příjmy, je to nechutné.  
Odavci a lidé závislí na drogách  
dejte si pozor na tuto budovu.  
Pak další jo.  
Obrázky nejsou to, co tento hotel  
nabízí.  
Jsem naprostož zděšen.  
Zdá se, že hotel  
provozují bezdomovci,  
kteří tam žijí. Recepce byla  
si ce milá, ale smrdilo to tam.  
Bylo to špinavý, špinavý postele,  
špinavý žínky, žádný hodiny.  
Ty hodiny by mě teda hodně štvali.  
Řekni jsou hodiny v hotelových pokojích, tak to končíme.  
Necítily jsme se vůbec bezpečně.  
Lidé spali v autech v předu,  
který byl špinavý, a na špinavá.  
Je to nejhorší místo, kde jsem kdy mohl zůstat.  
A to nejsem tak vybíravý,  
ale čisto tajemností bez ohledu na cenu.  
Což je hroznějská věta,  
že čisto tajemností bez ohledu na cenu.  
Zajímavý napřed, že to  
řidi je bezdomovci, kteří tam bydlí.  
Takhle, ne.  
Já jsem to opřídala najnopřídátnej mézli.  
Já jsem to opřídala na bývalí bezdomovci,  
ale těla s mámou do melána.  
Tak tam největší problém italský hotelů  
bylo, že tam chybí bidet.  
Italové.

Vyblázni bláznovčí.  
Vybázní no bidet, no fun.  
Já, no, hele, jak tam není bidet a hodiny,  
tak ta brzci nejdou.  
I kdyby to bá petihvězda,  
hele, nema, ta hodiny na pokoji.  
Tak to rovodům dá.  
Takže tady se ubedovala.  
Ale jak víme, tak byla dobro druh,  
takže i to nevadilo.  
Přišla práci  
a mná to teda dva vědom.  
Ona pracovala jako pokojská,  
což nevím, co tam teda kouklísala,  
když si všichni stížíou,  
takže to bá celkem jako pohodová práce,  
si myslím.  
Ale si tedy vce po nějaké době se začala nudit.  
Našla vodům dál.  
A zvládla si teda u toho celkem  
dost našetřit, protože když si to tak vezme,  
tak ona jako pracovala,  
ale ze nic neutrácala.  
Ona si jsem tam koupila nějaký rohlík,  
takže si zvládla našetřit  
a  
z toho tolupak po nějaké době  
opět odešla. A to měla  
teda podle všeo spát někde pod širákem,  
prostě pod širým nebem  
hvězdami a tak.  
A pak si zase pro nejala něco levního.  
A nakonec,  
na dlouhou dobou,  
zůstala v azilovém do mě pro ženy.  
A pokud je o společenský život  
té Emi, tak ten byl  
jako hodně zvláštní. Já z té Emi mám  
takové zvláštní pocity.  
Ona ráda  
trávila čas s bezdomovci  
u některých,  
někde je přespala.  
A hodně se stíkala

s pouličními umělci, což byly  
lidi, ze stejního těsta,  
jak onálně byly kreativní,  
neřešili, co přijde zítra,  
želi přítomným okanzikem a užívali si  
té svobody a ona s níma samozřejmě  
jako souznila, tak spolu někde je spali,  
někde je na pláži nebo na ulici  
měla jako kamarády, hlavně tady v tom okolí  
a pak si teda našla i v tom azolovém do mě  
kamarádky a samozřejmě  
kdyby je měm těch brygát,  
mémte si koli by střídala brygát, tam musela mít kámošu  
jako blázan.

A teď se nás si říkáte,  
že kdybyste postlali svoji 25 letou cero  
na druhou stranu Kanady  
a věděli byste, že tam dělá tady todle,  
tak bych oni měla strach samozřejmě.

A ta Ema  
těm rodičům  
a kamarádom, který měla  
ktertu tak neříkala úplně všechno.  
Ona s níma samozřejmě byla  
v permanentním kontaktu.  
Často si telefonovali a když neměla  
čas na telefon, tak poslela nějakou mail,  
aby byli všechny v pořádku, že se  
nic nestalo, že všechno je perfektní.  
Ta Ema to těm rodičům po pasu  
popisovala spíš, takže  
chodí na brygády, chodí do přírody,  
krásná příroda, ale o tom,  
že jsem tam přespí na ulici a felákuje  
s nějakými bezdějkami a chodí  
na místa, kde jsou narkomaní  
a podobný individu a tak  
to už rodičům samozřejmě neřekla.  
Ona i vyhledávala místa, kde nebylo  
fakt bezpečno a jí tam jako sama  
mladá 25 letá holka, celkem si zahrávala.

A  
jediný očem se svěřila,  
tak byli její nový životní stil,



protože z té Emi  
se v té Victoria stala ve ganka.  
Jo?  
Což mě tak celkem hezky navazuje na ten  
její stol život a to mě nepriklapuje,  
ale ona dokonce přestala úplně být  
alkohol, přestala kouřit  
a postupem času jí to, ale pohl tělo  
až teda nezdravým způsobem  
a ona začala jídlo nahrazovat vodou  
a hrozně zhubla, ale vypadala  
fakt nemocně, že to nebylo, že byla  
jako vysekána, ale chudinka, jak nejedla  
dobrovolně, ale tak  
tak celá zhubla  
a samozřejmě, když si vole,  
jde třeba příz videohovor, tak to rodiče to jako  
viděli, já říkají hele Emi, jsi nějaká pohubla  
a ona hele ne, mám jasné kanála na veganskou  
stravu, ale to bude všechno v pohodě  
což by jako dávalo smysl  
a ty rodiče už se strašně těšili na to,  
že ta Ema se vrátí, ona se měla  
vrátit někdy v unoru  
v roce 2013  
takže si říkali, dobrý  
holka je za chvíli doma, počkáme  
ještě tady půl roku, 3 čtvrtě roku  
a už budeme všichni v klidu  
ale teď teraz pátky do roku 2012  
ten aktuální rok, když tam  
iště v té Viktorii byla  
ta Ema byla  
v furtěch renacistách, protože chtěla  
poznávat další a další místa  
a zároveň potřebovala mít pořád s třechu nadlavou  
a jak jsem říkala takým útočištěm  
se stal ten azilový dům, kde  
jsem tam přespávala a bylo to  
vlastně, byl to takový jej domov  
ale řekla si, hele, abych chtěla  
poznat trošičku víc, tak si koupila  
starou dodávku  
ve které by mohla bylet a poznávat svět

jen že Ema si to trošičku malovala  
a realita byla trošičku jiná, protože  
ta dodávka byla stara  
byla levna  
a často měla nějaký poruchy  
a ty ta Ema  
zistěla, že do toho si po jenom prachy  
do toho Benzine, tak je něco stojí  
do toho často parkovala někdy kde  
nemá, ona bava sopná to prostě  
zaparčing do prostřecelnice a rostáhnout  
si to tam a spát, takže platila  
často i pokuty  
a pak ji došlo, že  
aha, já jsem v Kanadě a teď jako super,  
že červenec, když jsem si koupila dodávku  
ale třeba v prosinci tady bude kosa  
a to ta dodávka není úplně ideální  
a to ji došlo tam všechno až spětně  
takže zistěla, že to není úplně ideální  
přístřešek, každopádně to neřešela  
a fungovala dál  
a právě tady někdy v tom momentě  
což byl přelom červenet Serpen 2012  
si  
i kamarádi se kterýma se tam vydala  
a nebo volala  
tak si začali všimne, že nějaká zvláštní  
ona každému začala vyprávět  
jiné příběhy  
třeba o jejich plánech  
někomu tvrděla, že pojede v unoru  
teda domu, někomu v tom azeláku  
vyprávila, že odletí do Mexika  
další kamarád se říkala, že se chystá  
někam do jižní Ameriky  
a  
nikdo nechápal, co to tady děje  
protože nám to vykládáš  
do toho ona didzky byla  
hrozně jako vesela, z ničeho si nic nedělala  
prostě tak na to předěla, já žiju  
to je hlavní, ale začala být  
v estresu

jako kdyby fut nad něčím přemýšlo  
a byla často duchem nepřítomna  
a byla taková uzavřená a smutná  
což bylo hrozně zvláštní  
no a teď se přesuneme do 23 listopadu  
2012  
ten den měla  
má dlouhy telefonáce svojím mámou  
ta její mam časem jenuje Shelly  
no a ta její mam často byla  
celá nervozní a měla pocit, že  
by měla být na blízku své ceři  
a taky navrhlá,  
že za ní při letí  
a že společně odletí zpátky do mu  
s tím, která ta Emma souhlasila  
něče pár hodin na to zavolala ta Emma  
či a říká, hele nejezdí  
a ona, co?  
a ona, hm, nejezdí a položila telefon  
a pak zavolala za se za hodinu  
hele, víš, co máme přijat  
a takhle to proběhlo trá osmukrát  
a teda mamka samozřejmě  
z toho byla extrémně nervozní  
a přesvědčilo jí to, že by tam právě měla odjet  
a  
ten se tedy stratila, omlouvám se  
pardon  
jo  
několik ráterá rušila  
plánovala, blá blá blá blá  
mámka s to byla cá nervozní a potom  
si to teda rozmýšlela do má říká,  
hele tak máme v té letenky koupit, nemáme koupit  
a tak si řekla, hele tak te, holčíně  
mě ještě zavolám a zkusím se s ní domluvit  
no a ta Emma jí volála  
z cizio čísla a ona si myslela,  
že to je telefon číslo nějaký  
spolubidlicí nebo kámošky z práce  
tak tam zavolala  
no a z hrůzou zjistěla,  
že to je číslo do azelového domu pro ženy

což když si myslí,  
že tvoje cera je na nějakým pomalu  
work and travel a má tam pohodový  
život, vydělá vás i na brigádách  
a užívá si i mládí a najnou se dozvíží,  
že je v azelovém centru, kam chodí  
ženy jako v nouzy, taky to samozřejmě  
viděsilo, oni samozřejmě nemohli  
říct, proč tam ta Emma je  
řekli jenom, jo Emma, tady je to  
vám říct, taky můžeme, ale to je všechno  
a  
s tím  
se samozřejmě tam matka svěřila  
ostatním členům rodiny,  
svěřila se s tím i kamarád, kam říká,  
moje cera mi tvrdí něco a pak s tím,  
že je na druhé strane kandadev nějakým azeláku,  
mám stojidivný pocit, a ty kámošky řekli,  
hele neřeš to,  
když je rozpěla, tak šlad do azeláku.  
Žeš to, že je jako holka v azeláku?  
Chápeš.  
I to teda nedalo  
se, že to teda zakročí.  
28. listopadu ráno  
ve 4,40  
spolu mluvili na posledy.  
A ta Emma  
se o tom stům mamkou nechtěla bavit,  
o tom, o té celé situaci proči v tom azeláku.  
A ta Shelly  
byla samozřejmě úplně strachy bez sebe, protože ta Emma  
zněla hrozně zvláště, byla úplně jiná  
iště v uvodských dívnejší, než ten den  
předtím.  
A tak te, mě řekla, hele, já to s tebou nebudu  
hůbec řešit, jestli kupuju letenku na nejbližší let  
a letím za tebou do Victoria.  
Vycházalo to tak, že měla  
přiletět ještě ten den v noci, někdy ok.  
11. večer.  
Pokud je o Emma  
tak ta celej ten

den, toho 28. listopadu  
trávila někde venku.  
No a vrátila se do toho azelového  
domu krátce po 6 hodině večer  
a přišla  
na nějakou recepce  
nebo vrátnice  
v tom azelovém domě, přišla tam a  
se do řeči s tím  
hlídačem, co to tam hlí dál  
a říkám, hele, já jsem vlastně našťvaná  
a ono, co se stalo  
a ona, že má přijet jako mamka  
a že je to hrozně jak rozčílilo,  
teď měla prej na krajíčku, chtělo se jej plakat  
a ona vlastně na to recepce  
přišla s tím, aby se tam zaplatila noc leh  
na tu noc  
a jak začala mluvit o té mámně  
tak se vlastně rozbředila a odešla přič  
čeho si všimle teda jedná  
zpracovnic v tom azelovém centru  
a když není volala  
tak ta Emma vůbec se ani neotočila  
ještě tu noc přijela tají máma  
přijela krátce před plnoci  
dorazala do toho azeláku, kde  
ta Emma měla být, ale tam teda zjistěla  
že CCA  
ve čtvrt na sedm z toho azeláku  
utekla a tají mamka nevěděla  
kde by mohl hledat, protože  
telefon a teď se to trošičku rozchází  
jeden zdroj  
popisuje, že ten telefon nechala  
v tom azelovém domě na té recepci  
ten zdroj další tvrdí, že  
ten telefon vůbec ani  
u sebe neměla, že ho nikdy neměla  
je to tak víceli jako pravdlášní, tak či tak  
telefon u sebe neměla, to je vůležitý  
no a ta politia, tak se teda  
maminka rozhodla, že nebude na ní zčekat  
a že zavlá na policiji, což taky udělala

a ta  
policie  
byla teda za mě  
hodně zodpovědna a řešili to hnedka  
začerstva  
bohužel Emma se neukázala ani další den  
ani další týdny  
a tak samozřejmě  
začalo rozsáhlí pátrání  
policji v tom pátrání pomohli  
opět kamerové záznamy  
a taky teda lidé z azelového  
domu a konkrétně teda v ten  
den 28. listopadu, což byl  
ten poslední den, kdy v tom azeláku  
viděli, taky kamery zachytěli  
v obchodě 7.11  
jak má na sobě zimní svetlou  
bundu, nějaký svetlý kalhoty  
a několik vypadá tak sportovní  
vážky  
a vyjde do toho obchodu  
a tam si koupila předplacenou  
platební kartu  
a šlo tam vlastně o to, že ta karta  
není vázána na žádný konkrétní účet  
v bance, není na žádný ménu  
takže sež celkem incognito  
když máš tady tu kartu  
na kamerě je taky vidět  
jak se kouká přizvilo huven  
a za mě to působí  
jako kdyby se někoho bála  
jako kdyby se před někým schovávala  
když vyhlížení kamaráda  
bylo to spíš vyhlížení  
je tam ta dotičná osoba ještě  
jde z toho trochu kakom raz po záde  
když z ní mám pocit, že jako nervozně  
má zničil strach  
tohle chto je teda 7-11  
delší svědectví podál její známí  
který s ní ten krát pácoval  
který viděl kdy šel v autobusu

po desáté hodině ráno  
on viděl tu emu  
jak stojí staškama a s igelitkama  
kousíček od nějaké silnice  
kouká do vrchu, kouká do blba  
pak jenou do země  
pak se začná nějak různě točit  
a měl z ní špatný podcit  
tak by stoupil z toho autobusu  
přistoupil kníz tím, že  
jsi se i něco neděje, jestli je dobře  
a ona jenom koukala  
do té země a řekla, že nic není v pořádku  
a on aha, tak chciš nějak pomoct  
mám ti odvézt domů nebo co by si potřebovala  
a ona s ním ubez už nekomunikovala  
a tím, že nebyly  
asi úplně nejbližší kamarádi  
k tom se znali letmu z práce  
tak nakonec ten kamarád odešel  
přidž a nechali na té ulici stát  
pak jsou další kamroví záznami  
který ukazuje, že  
před 18 hodinou  
večer se  
vrátila opět do toho stejného obchodu 7-11  
tam si koupila mobil  
a  
zaplatila ho, šla ke dveřím  
a probyla úplně ta stejná situace  
zase koukala z krsty dveře  
a tak jako vyhlížel, já jsem si spoměl na video  
když byla v tom výtahu  
jak vykukuje a jen celá nervozní  
přešla poje, tak přesně takové pocit se měla  
s té Emi  
pak co se ví  
tak, že po 18 hodině přišla do toho azelového  
domu, to jsme si říkali  
tam probyla ta konverzace o tom, že přijede jí mámá  
podobně, pak odešla  
a kousek o toho azelového domu  
ji vyzvedl taksikář  
taksikář, samozřejmě, mluvilo z policí

řekl teda, že Ema  
se chovala rozně zvláště  
pozní, dokonce  
kdy se není koukal do spětnýho zrcátka  
tak měl pocit, že se je jako trásla  
a řekla mu, že chce teraz odvez  
na letiště, s čím už neměl teda problém  
říká, jasně odvezu vás  
a jak se rozjeli, tak byhem cesty tam lítal  
ten tak sametr  
a ta Ema se ptá, kolik to bude stát  
a ten taksikář říká, ale asi nějakých  
před 15-70 dolarů  
a ona takto zostavte, já ty peníze nemám  
odvezte mě zpátky  
a ten taksikář, ok, v pohodě  
taky odvezl zpátky, teď přijeli na to ulici  
která byla kouzek od toho domu  
a ona se na něj opří tak jako  
podívala a říká, můžu tady s vám ašťe zůstat  
a že byla taková nervní  
a v on nekojo, můžete tady s vnuu zůstat  
a už si tam nějak jako povídali  
a že měl pocit  
opět, jak kdyby někoho  
vyhlíděla a měla z někoho  
strach  
z toho taksiku  
potom, která po pár minutách vystoupila  
rozloučila se s tím taksikářem  
a potkala po cestě nějakou známou  
kterou znala z toho azerovýho domu  
a ta  
vlastně tu emu uviděla v momentě  
tady ta známa  
jak stojí Bosa  
což není tak divný, ona často kodila Bosa  
jak stojí Bosa u Selnice  
a pobíha se ma tam  
do pravá doleva, do pravá doleva  
jsem tam si vyjekne  
jako desivý to bylo  
a ona k ní, které jako přišláhalo emu  
seš jako v pohodě



a ona ji říká, ale emu  
tak já jsem tady s tebou, podme se porojit  
budeme zpátky do ozorivého domu, tam ti pomůžou  
ale ona s ní nechtěl vůbec polupracovat  
poslela jí do háje  
a tak ta známa zavolela policiji  
a ta policiji je opravdu přijela  
a oni tu emu  
prověřili, ale nebyla  
opilá, nebyla zdrogovaná  
a vlastně nebyla nějak nebezpečná  
pro okolní svět, takže tam byla  
necelou hodínku s tíma policajtama  
a na kolecí, teda řekli, tak už můžete jít  
a to bylo naposledit, co emu někdo viděl  
od té doby  
se po emě  
slehla zem  
samozdřej mě  
musíme ještě zmínit tu dodávku  
protože měla tu dodávku  
kterou teda zodou okolností odtáhli  
protože se stála na nějakým parkoviště  
placným, kde stát neměla  
a tam teda byly všechny osobní věci  
což bylo hodně zvláštní  
dopátrání se teda dala její mamiňka  
s každým v tom azilovým do mě  
kdo jí znal  
a díky tomu se teda dozvěděla  
celkem zajímavé věci  
a to konkrétně takový, že všichni  
přišli s tím, že ta ema  
měla depresa úzkosti  
že v nějakéj moment  
nastal zlom  
a to jak jsem říkala  
přilom ten červené cirpen  
začala být smutná  
byla taková úzkostná, muce s nikým nebavila  
nebyla sní srandáni, se neusmála  
ale tam mámka říkala, že  
svojice různá, že si nemyslí,  
že by to byla zpevražda

pak tam byly různé teorie o tom,  
že jedna z jejich známých tvrdila  
že je možný, že měla nějakýho stolkra  
že takhle byla už nějakou další dobu  
vyschýzovaná  
a že dávala věci, že se jako prmeně  
otáčila, pořád kontrolovali si nikdo, nesleduje  
a měli z ní takovou husíku, že  
tam byla varianta, že by třeba  
mohla mít nějakýho stolkra  
Na začátku prosince  
partínu potom zmýzení  
policie zjistěla,  
že její karta byla použita  
na jedné z čerpacích staníc kousek  
od města, no a na kamerových záznamech  
je vidět  
muž, který sní platí  
může dokázali vypatrat  
ale ten muž  
tvrdí, že tu emu nezná  
a že tu kartu našel pohozenou u selnice  
ale pán  
měl fakt alibi na celý konec  
listopadu, takže  
kde byl, kde byl, chceme vědět, kde ten pán byl  
střílel kachny  
jako fakt, ne?  
To pátrání  
bylo fakt hodně rozsáhlé  
v podstatě  
celá Kanada  
tady o tom lepší případu věděla  
a do konce je to jeden z nejznámějších případů  
zmýzení  
a mluvoval se o tom v televizi, psalo se o tom  
všude ve městě vysel její fotky  
a její rodina si teda dokonce najala  
soukromého detektiva  
protože měli podcit, že s to pátrání  
mluvoval, ale bohužel ani  
o něj teda ten případ nikam neposunuli  
a v podstatě  
tento příběh prsmá skončí tak, že

taholka prostě zmizela  
28 listopadu  
a uši nikdo nikdy neviděl  
a nehoří je na tom to, že ta policie nemá  
absolutně žádný stopy  
a  
vůbec neví jakým směrem by se to mělo vás  
Takže vážně jsem tady na začátku říkala, že  
prostě je šílený kolik lidí  
jako zmizí bez listopy a ty přejíš s takým gledom  
No sníža  
No hele  
Ty se tedy nadoděla tu  
Elizou, nebo Elizou lám  
a tam se to taky vysitilelo  
v podstatě jako jednoduše, že holka  
byla jako psychické nemocná  
a v ono to, že ta maminka říká, že jícera  
by nezpáchala sebevraždu  
tak to se mohlo samozřejmě za to dobu  
změnit, protože když máte jako psychický potíž  
a neřešíte je, tak jako chřibku  
taky když budeš jako přecházet  
tak se tě překlíží. Víš jak to myslím  
a jestli neměla žádnou jako medikaci  
tak je to prostě o nemociní  
ale  
ale že tak změníš  
Jakože je fakt, že zase to by je třeba  
třeba udělal  
No a oni třeba ukazovali záznamis kamer  
normálně nějaký týpek mladý  
pokárovaný  
tak chodil po městě a strhával tějí fotky  
s tím, jakože se hledá  
naštvaně a chodil po obchodě  
a strhával ty fotky  
a všechno se to schovával  
a tato týpka ní to dávala i do novin  
ale nikdo se nepřihlásil k tomu, že by ho znal  
Jako tam je právě otázka  
třeba, jak ona se chovála  
vlastně na těch kamerách  
tak jestli to bylo fakt, že je někdo třeba

pro následoval a ona chtěla utéct  
protože je to třeba na to letiště  
a mě se to  
jako jeví tak i tak  
protože by dávalo smysl  
i ty psychický problémy  
a že ty deprese zašli už moc daleko  
že se rozhodla, že to skončí  
nějakýho stolka nebo něco podobnýho  
protože vybrala ty prachy  
zabalyla si ty věci  
taksík a ti odvezé na letiště  
a pak na jednou teda žené, že to je mu zdrahy  
je tam spoustu, třeba jako ne řekla  
vopomoc, víš ko, když tě máma  
tak já bych tě na stolka rál  
někde v Kanadě, tak první co uděláme  
že si zeřídím, abych mohla co nejrychlíc  
zmizet z té země  
to bylo můj žalu, dek děcka  
je se zemá, ale klasi, říkám, že říkám, že má rád  
to bylo už žela  
my jsme se teda nasní dalé  
jako v opauze  
a mi to vidíteš, kako já myslíš  
na lahnout, už jsem z toho opomět  
tak my jsme se na lahnout  
tak my jsme se na lahnout  
tak napíšte, co se o to myslíte  
davejte na sebe pozor, pokud tak lejde  
to někam do zahraničí  
a vzvejte se mamiinkám, tatinkům, kamarádům  
všem se ozivíte, a když byste měli jakýkoliv  
trable na svých cestách a necestách  
tak to rodičům vždycky řekněte, nebo to napíšte  
nebo to napíšte  
tady si to nenechte pro sebe  
tady ty problémy  
já bych teda jenom čeřit  
a tytnec se by to vyznělo  
jako necetlivě, ale jsi, že třeba píchnete  
abyte stát úselnice  
tak je jako asi bych zkusila někoho bližšiu  
než jsme mě dvě

a nebo třeba asi tenční službu  
a no, protože se může stát  
už zvládný budeme moc  
a nebo se vás jde jako víc  
takže idyž bych jsme hrozně ráda  
a nejte na vidět, co se o případu  
myslíte?  
a my se se těšíme  
tak papá